

[Ministeren for Grønland.]

mig anledning til at sige, at der ikke har været fremsat udtalelser fra fire medlemmers side, men hvis hr. Steen Folke med denne bemærkning mener, at hr. Lars Emil Johansen, der er medlem af dette ting, skulle være medlem af styringsudvalget, beror det på en fejltagelse, for når hr. Lars Emil Johansen overværer møderne i styringsudvalget, grunder det sig på en beslutning i styringsudvalget fra forrige møde, hvor det blev besluttet, at hr. Lars Emil Johansen kunne overvære møderne og få udleveret materiale, som i øvrigt udleveres til styringsudvalgets medlemmer, for at ligestille de to grønlandske medlemmer af dette høje ting, idet hr. Steenholdt i kraft af sit medlemskab af Grønlands landsråds forretningsudvalg er født medlem af styringsudvalget.

Steen Folke (VS):

Hr. Arentoft viste en ganske usædvanlig tillid til, at når multinationale selskaber foretog sig noget, var der sikkert ingen risiko for katastrofer eller ulykker af nogen art. Man kan nok sige, at det, der er sket i Nordsøen, i praksis dementerer denne ubegrænsede tillid til de multinationale selskabers måde at handle på.

Jeg synes i øvrigt, det er beskæmmende, at det kun er ordførere for nogle enkelte partier, som overhovedet har fundet det ulejligheden værd at ytre sig i debatten om dette spørgsmål, som efter min vurdering er af særdeles vital betydning for udviklingen af det grønlandske samfund.

Jeg må tage til efterretning, at hr. Steenholdt finder, at sikkerheden ved borerne ligger på et meget højt plan. Det var jo bekendt i forvejen, at hr. Steenholdt tilhørte det mindretal i styringsudvalget, som gik ind for, at borerne kunne iværksættes som planlagt nu til sommer.

Til ministeren vil jeg komme med lidt flere bemærkninger. En del af ministerens redegørelse var jo sandt at sige almindeligheder om, at man havde arbejdet længe og dybtgående med problemerne, at der blev stillet meget vidtgående krav, at risikoen var lille osv. osv. Men jeg mener ikke, der er lagt konkrete oplysninger frem, som kan dokumentere, at de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet, og det beredskab, som findes, f.eks. er af en helt anden og bedre art end det, som fandtes ved Bravoboringen i Nordsøen.

Ministeren udelukker altså heller ikke, at der kan ske noget ved Grønland, og vi har ikke fået konkrete udtalelser om, hvordan beredskabet f. eks. skulle være af en anden og bedre kvalitet end det beredskab, der findes i Nordsøen. På visse områder er der nok grund til at tro at problemerne er større, hvis der sker noget ud for Grønlands vestkyst, end i Nordsøen, med hele beliggenheden og de problemer, der er af transportmæssig og anden art ved disse boringers lokaliteter.

Ministeren svarede hr. Arentoft, at der kunne være tale om et erstatningsansvar over for olieselskaberne, hvis man på nuværende tidspunkt greb ind og dekreterede, at de måtte udsætte disse borer. Jeg ved ikke, hvordan man skal forstå den udtalelse. Man kan ikke befri sig for en mistanke om, at det lige præcis er det, som har ligget bag, at ministeren og regeringen faktisk har ønsket at gribe ind. Efter det, som er sket på Bravoplattformen, må der i høj grad siges at være et sagligt grundlag for at få en anden sikkerhed og et andet beredskab etableret, men jeg må altså forstå ministeren sådan, at spørgsmålet om erstatningsansvar muligvis har hvilet tungt på regeringen, sådan at det har indgået i dens overvejelser. Det siger lidt om problemerne ved at give koncessioner til de multinationale selskaber, at selv om man har strammet betingelserne i forhold til tidligere koncessioner, der er uddelt f.eks. til Dansk Undergrunds Consortium i Nordsøen, er det altså alligevel så gunstige betingelser, at man er meget betænkelig ved at gribe ind og f.eks. dekretere en udsættelse af nogle efterforskningsboringer.

Ministeren sagde om de norske beslutninger, at der ikke var givet oliekoncessioner nord for den 62. breddegrad. Det har jeg heller ikke hævdet at der var. Jeg har alene påpeget, at regeringen i Norge nu har besluttet, at man vil afvente denne redegørelse for, hvad der er sket ved Bravo-udslippet, før man tager stilling til, om der skal iværksættes efterforskningsboringer og gives koncessioner i området nord for den 62. breddegrad.

Der er også tale om både i det norske, det canadiske og det islandske tilfælde, at det, man har udsat, er efterforskningen. Det er ikke kun produktionsboringer, som er et problem, det er efterforskningsboringer, som man i disse lande har valgt at udsætte, selv om omfanget af en katastrofe foranlediget af et udslip ved en ef-